

V sedanjem glasbenem razpoloženju na tem koncu Evrope nadvse pogumen izdelek **slovensko-avstrijske naveze**

, ki bo med svojo ciljno publiko vsekakor naletel na odobravaljoča ušesa.

Zmes elektronskih in kitarskih viharjev, začinjena z obdobji post-apokaliptične ambientalnosti.

Ideja združitve elektro-akustičnih prijemov z močnim pridihom elektronike ni nič novega v svetu sodobne glasbe. Njene korenine segajo že v sedemdeseta leta prejšnjega stoletja, s pojavom precej spregledane zvrsti »kraut rocka«. Vendar je skupini Automassage z nekoliko bolj ambientalnim pristopom ter na trenutke industrijsko surovostjo uspelo ustvariti svojevrsten izdelek, ki poslušalcu nudi edinstven potop v še drugačne sfere glasbenega sveta.

Predstavljajte si povsem svojsko, čudaško napravo, ki se z počasnimi sunki prestavlja po površini zemlje, melje vse pred sabo, njena moč in frekvenca pa se spreminjata na podlagi tega, kako črna je duša ravnokar zdrobljenega. Iz dobljenega ustvarite zvočno sliko. Najbrž so se nekaterim redkim posameznikom pravkar zaiskrile oči.

Nadvse prikladen naslov »The ambience between your ears is noise«, prvenca slovensko-avstrijske naveze Automassage lepo zaokroži to zvočno gmoto desetih med seboj povezanih industrijskih »komadov«. Ob poslušanju se povsem zabriše občutek, da v ozadju te materije obstaja skupina ljudi, glasbenikov, ki bi jo prej lahko imenovali kar suverena organska tvorba, med katero zelo jasno kroži močan glasbeni impulz. S pritajenimi šumi in umirjeno krhkostjo na trenutke spominjajo na ambientalne ezoterike tipa Labradford, morda najbolj občutno v izjemnem »While the program is working«, kar pa so samo nastavki, kamor se nalagajo plasti robatega in umazanega hrupa. Kljub vsemu je končni rezultat zelo pridušena zvočna slika, ki kar kriči od nenadne popadljivosti in srditih izbruhov. Morda bo kakšnega od poslušalcev odvrnilo pomanjkanje vokalov ter na trenutke ne ravno sproščujoča poslušljivost. Vendar niti ne gre pričakovati, da bi ta izdelek nehote romal v kakšen nadišavljenih ploščkov vaje aparat, kot tudi ni bojazni, da bi se na njihovem koncertu ponesrečeno izgubil od zanj zmanjšane vidljivosti zbehan gost sosednjega lokala.

Sicer skupina Automassage ni novinka na naših odrih. Leta 2006 so se predstavili na Klubskem maratonu Radia Študent ter prav tako na letošnjem God Bless This Mess festivalu, nastala pa je z idejo združiti elemente kitarske in elektronske glasbe pod taktirko Sama Ismajloviča, Gottfrieda Krienerja ter kasneje Roka Vrbančiča. Zasedba se je ustalila, ko se jim je pridružil še bobnar Markus Sworcik. Nikakor ne gre iti preko dejstva, da je, poleg samih glasbenikov seveda, za izid tega in redkih tovrstnih izdelkov, ki se ne ozirajo na trenutno glasbeno vzdušje v Sloveniji, »kriva« založba God Bless This Mess.

Prispeval Savo Radjenovič

Torek, 16 September 2008 22:00

Ocena: 9/10